

Uciderea unui singur om este o crimă, însă ceea ce veţi găsi mai jos în această listă, căruia nu putem să îi spunem decât generic şi macabru top, deci ceea ce veţi găsi sunt planuri diabolice întocmite împrotriva fiinţei umane, de aceeia care ar fi trebuit să o apere. Ordinea este aproximativă, întrucât experimentele medicale au avut durate diferite şi un numar mai mare sau mai mic de subiecţi.

Experimentul Stanford Prison.A fost un studiu psihologic asupra reacţiilor pe care le au oamenii în captivitate şi asupra comportamentului acestora în relaţie cu autorităţile şi cu ceilalţi deţinuţi. Experimentul a avut loc în 1971, la Universitatea din Stanford, şi a fost condus de psihologul Philip Zimbardo. O serie de studenţi, închişi în subsolul instituţiei, au jucat rolul gardienilor şi al deţinuţilor. Atât prizonierii, cât şi gardienii şi-au intrat foarte repede în roluri şi în scurt timp au dat dovadă de sadism, cu urmări dintre cele mai neplăcute. Unii studenţi au suferit traume emoţionale puternice şi au fost scoşi din experiment înainte de vreme. În cele din urmă, Zimbardo, alarmat de turnura pe care a luat-o situaţia, a pus capăt studiului.

Operaţiunea Monstrul. Aceasta a fost un studiu efectuat asupra a 22 de orfani, în Davenport, Iowa, în anul 1939. Studiul a fost condus de Mary Tudor, coordonată de Wendell Johnson, profesor la Universitatea din Iowa. Orfanii au fost împărţiţi în două grupuri experimentale – unul de terapie pozitivă, care i-a ajutat pe copii să-şi îmbunătăţească modul de comunicare, altul de terapie negativă. Ori de câte ori subiecţii făceau vreo greşeală de exprimare, li se spunea că sunt bâlbâiţi şi li se făceau numeroase reproşuri. O mare parte dintre orfanii supuşi terapiei negative au rămas cu deficienţe de comunicare pentru tot restul vieţii lor.

Proiectul 4.1. Acest proiecta fost un studiu condus de Statele Unite asupra rezidenţilor din Insulele Marshall. Locuitorii insulelor au fost subiecţii testului nuclear de la Bikini Atoll, efectuat pe 1 martie 1954, mai apoi încercându-se a se afla care sunt efectele radiaţiilor asupra lor. În primul deceniu de la testul nuclear, efectele erau ambigui şi dificil de corelat cu expunerea la radiaţii: numărul de avorturi spontane şi de copii morţi la naştere s-au dublat în primii cinci ani, însă apoi au revenit la procentajul de dinaintea testului; s-au înregistrat unele întârzieri în dezvoltare la copii, însă nu suficiente încât să creeze un şabolon. Un alt efect al radiaţiilor a fost cancerul tiroidian, de care au suferit un sfert dintre copiii respectivi.

Proiectul MKULTRA sau MK-ULTRA, a fost numele de cod dat cercetării efectuate de către CIA asupra modului în care se poate controla creierul uman. Experimentul a început în 1950 şi a ţinut până la sfârşitul anilor `60. Dovezile arată că în timpul experimentului s-au folosit o serie de medicamente ilegale şi diverse alte metodologii pentru a manipula statusul mental al subiecţilor şi pentru a altera funcţiile creierului. Printre altele, studiul a presupus şi administrarea de LSD angajaţilor CIA, personalului militar, unor doctori, agenţi guvernamentali, prostituate, bolnavi psihic şi mai multor persoane obişnuite, pentru a le monitoriza reacţiile. Drogurile erau administrate fără acordul celor vizaţi, ceea ce a însemnat violarea codului Nuremberg, pe care Statele Unite l-au adoptat după cel de-al doilea Război Mondial.Operaţiunea Midnight Climax, partea a proiectului MKULTRA, a presupus o selecţie a mai multor bărbaţi care mergeau la bordeluri, însă care erau foarte jenaţi de acest lucru. Bărbaţilor li se administra LSD, apoi erau lăsaţi în camere special create la fiecare bordel, încăperi care dotate cu pereţi din oglindă.

Bărbaţii erau filmaţi, după care li se studia comportamentul. În 1973, directorul CIA-ului, Richard Helms, a dispus arderea tuturor dosarelor MKULTRA, făcând aproape imposibilă o anchetă completă în acest caz.

Proiectul Aversion. Armata Africii de Sud i-a forţat pe soldaţii homosexuali albi să îşi facă operaţii de schimbare de sex între 1970 şi 1980. În plus, i-a supus pe aceştia la castrare chimică şi alte diverse experimente medicale ilegale. Cu toate că nu se cunoaşte un număr fix, chirurgii armatei estimează că între anii 1971 şi 1989, 900 de femei şi bărbaţi au fost obligaţi să-şi facă operaţii de schimbare de sex, ca parte a unui program secret de exterminare a homosexualităţii în rândul soldaţilor. Psihiatrii armatei, împreună cu preoţii indicau soldaţii suspecţi de homosexualitate, care mai apoi erau trimişi la secţiile de psihiatrie. Cei care nu puteau fi „vindecaţi" cu medicamente, tratamente hormonale şi alte metode „psihiatrice", erau castraţi sau obligaţi la operaţii de schimbare de sex.

Experimentele nord-coreene. Experimentele nord-coreene sunt, potrivit unor mărturii, similare cu lagărele naziste. Femeile erau de multe ori omorâte cu varză otrăvită, iar familiile de regulă în camerele de gazare.

Laboratoarele de Otravă sovietice. Cunoscute şi sub numele de Laboratorul 1, Laboratorul 12 sau „Camera', acesta a fost un proiect de cercertare al serviciilor secrete sovietice. Experimentul presupunea testarea mai multor substanţe letale asupra prizonierilor din Gulag. Scopul era descoperirea unei substanţe otrăvitoare fără gust şi inodoră, care să nu se fi putut detecta la autopsie. Otrava le era dată subiecţilor drept medicaţie, după masă. În cele din urmă, a fost creată C-2, o substanţă otrăvitoare care putea omorî o persoană în 15 minute.

Studiul Tuskegee Syphilis. Tuskegee a fost un studiu clinic efectuat asupra a 399 de afro-americani, ce a avut loc în Alabama între 1932 şi 1972, cu scopul de a se testa utilitatea medicamentelor pentru sifilis. Subiecţii, de cele mai multe ori săraci şi analfabeţi, erau ademeneţi în participarea la experiment cu mâncare şi asigurări medicale. Nu li se dezvăluia scopul studiului şi nici diagnosticul real. La sfârşitul experimentului doar 74 dintre participanţi mai erau în viaţă. 28 de persoane au murit de sifilis, 100 din cauza unor complicaţii, 40 dintre neveste au fost infectate cu virusul respectiv si 19 dintre copiii lor s-au născut cu sifilis congenital.

Holocaustul. Nivelul experimentelor şi torturilor umane petrecute în lagărele naziste a fost unul inimaginabil, care a culminat cu abominatii, umiliri şi degradări ale fiinţei umane care ar face să pălească chiar şi cruntele torturi ale Inchiziţiei medievale. Dureroasele şi macabrele experimente s-au concretizat în moarte, mutilare, desfigurare şi sechele pe viaţă. La Auschwitz şi în alte lagăre celebre, prizonierii selectaţi erau supuşi unor teste al căror scop declarat era acela de a ajuta personalul Wehrmacht-ului pe timp de război, a dezvolta noi arme, a studia recuperarea soldaţilor răniţi şi, nu în ultimul rând, a alimenta ideologiile rasiale susţinute de regimul nazist. Una dintre categoriile de prizonieri care au fost cel mai adesea supuse experimentelor a fost aceea a homosexualilor, doctorul Carl Vaernet iniţiind pe atunci un proiect personal în urma căruia spera să-i transforme pe homosexuali în oameni normali prin intermediul torturii. Cum evreii, slavii sau ţiganii erau consideraţi sub-oameni au avut parte de cele mai dureroase torturi experimentate pe fiinţele umane în cel de-al doilea Război Mondial. Sub scopul declarat al beneficiului Luftwaffe (Forţele Aeriene), s-a "studiat" fără anestezic, transplantul de organe de la un om la altul.Aceştia au fost folosiţi şi pentru studierea şi tratarea hipotermiei. Nici temuta malarie şi otrava nu a scăpat din planurile doctorilor nebuni aflaţi în anturajul lui Hitler.Un număr total de peste 400.000 de evrei şi ţigani au fost sterilizaţi cu forţă prin intermediul radiaţiilor, chirurgiei sau a diverselor substanţe experimentale. SU

RSA:
HISTORIA.RO